

Menors no acompanyats

Aquestes últimes setmanes s'estan posant en evidència les mancances del nostre sistema d'atenció a la infància i l'adolescència, davant l'arribada de menors migrants que aterren sense les seves famílies. A més de donar les culpes a tercers i organitzar màsters sobre el tema, l'administració hauria de saber com actuar davant d'un problema recurrent, que no és nou. No serveix l'excusa que són una "allau" i que ens desborden.

El sistema no funciona. No accepta les innombrables crítiques que arriben des de tots els àmbits. No vol canviar. El fracàs amb els menors no acompanyats és un exemple més del fracàs del sistema de protecció. Un sistema que també fracassa amb els menors que sí que estan acompanyats pels seus familiars, encara que molts tècnics de l'administració s'entestin a no respectar aquests vincles.

Falta de garanties de defensa, impotència davant l'administració, arbitrietat en les decisions, una organització complexa, poc transparent i privatitzada, protocols insuficients... Massa coses

que obliguen a repensar el nostre sistema i que demanen valentia per canviar el que no funciona. Comencem ja!

FRANCESC CÁRDENAS

BARCELONA

Diari Ara

27 setembre 2018